

ГОЛОСИ НАШИХ ЧИТАЧІВ.

3 ВРАЖИНЬ ІМІГРАНТІВ.

Адмірал, Саск.

На дніх навідався до мене в Адмірал, Саск., несподіваний іммігрант — П. В.—ко, який приїхав до Канади перед кількома тижнями з Галичини і шукаючи роботи, забрав з собою і шукати роботи іммігрант як скільки до Адмірала. В довший розмові з ним в пізнав, що він є людина свідомою в очанню і брав живу участь в просвітній і організаційній праці в своїй місцевості в старому краю. Тому то цікаво мені було почути від нього дещо про старокорінні відносини, як також про його враження в Канаді. І він розказав мені багато дечого такого, що може зацікавити не одного свідомого робітника.

Про старий край, а радше про Польщу, розказував він і другі його товариші, як про стару каторгу, в якій для робітництва в селівства нема ніякого життя, ніякого іншого виходу. Ніхто там не може бути певний ні свого життя, ні майна. Поліційний і жандармський терор не вгаває, наріє працюючий стогне під тиском податків, за які стягають останню сорочку так з українського, як і з польського чорнобора. Як український, так і польський робітник і селянин не має сьогодні куска хліба для себе, ні шкільної мовою для своїх дітей, ні шкільної польська шкільна й буржуазна життя в рокошах і веде марнотравне життя. Не дивно, що сотки в тисячі робітників і селян втікають в світ за очі з того нудного, що вже гірших умовий ніде не знайдуть.

Навіблише іммігрант відізнає до Канади, але занадто додату до неї, мусить витерпіти невимовні муки й шкварки; головне польська емігрантанна у Вайроші неодолює емігранта в могилу загнала, а в кожного, хто її перебув, остале вона в пам'яті на ціле життя.

Приїхавши до Канади, т. В.—ко разом з іншими перебув якийсь час у Вінніпегу в емігрантському домі, куди заходили до них на відвідини різні люди, приносячи їм різні патріотичні газети — "Український Голос", "Канадський Фармер", "Канадський Союз України" і навіть Раноку. Однак кожний свідомий іммігрант скоро орієнтувався, що ці по назві патріотичні українські газети в дійсності не засадують навіть цієї назви "патріотичних", бо всі вони під покривом патріотизму вислідують в негідний спосіб інтересам канадського капіталу, який однаково вислідують українських фармерів, як і робітників. По думці іммігрантів, ці часописи зовсім не є українські, бо хоч і писані вони в українській мові, вони не служать інтересам українського народу, а наоборот — розбивають його сили, тримають в темноті, реалітій перепадах і ширять сепаратизм і сепаратизм невідомо.

Тому-то ці часописи є для українських працюючих мас так само чужі, як і той капітал, який їх субвенціонує на те, щоб вони продовжували свою шкварну роботу між українськими фармерами і робітниками.

Це саме десь зараз і в старому краю, де ця мовля "патріотична" — а на ділі — ренегатська українська преса запроуде себе на посулати катам українського народу — Насудському і т. ін.

Зовсім іншес правин їх їхній побут в Укр. Роб. Домі, де вони почували себе так гарно й вільно, немов би на рідній землі і в себе в домі. А коли вони стали читати "Укр. Роб. Вісті", так і відразу пізнали, що цей робітничий часпис є одиноким часписом, але й справді українським, бо він найкраще відповідає ідеології українського народу і широке обсягання його інтересів та національній, як і класовій. Адеж-ж треба сьогодні справного ідіота, який не потрафив би зрозуміти, що вся велика маса українського народу є рівночасно й одноцільно класово-працюючих, глобальних ідіотів національно і однаково вислідуючих соціально.

Тим самим його інтереси не можуть бути тождозні з інтересами чужих капіталістів, — російських, польських, румунських, чеських, чи навіть англійських поміщиків і банкірів, за яких розпинається сьогодні українська патріотична преса.

"Укр. Роб. Вісті" зробили прамне враження на іммігрантів з окремих і в тому, що в них не находилося жодних брудних лайок, сварок, очеркунів і канданів болотом одні на другий, як це находилося в патріотичних газетах.

Дуже дивув іммігрантів те, що редакційні редактори згаданих газет не соромляться містити такі брудні дописи своїх читачів, в яких диспувалять взаємно себе плаговувати та викликувати таких епітетів, що аж гудко стає читати. І та вся некультурна гадзетська боротьба ведеться передусім за догми релігійні, з одного боку: греко-православні, а з другого — греко-католицькі, на котрих то догма згаданих диспувалять розуміються так, як циган на звідаку!

Незвичайно були задоволені іммігранти з їхнього побуту в Укр. Роб. Домі у Вінніпегу. Оповідали, що там принахили їх товариші-робітники дуже дружньо. Було дуже прикро опускати Укр. Роб. Дім, коли обставини змусили їх їхати даліше на захід. А ті принахили вражіння, які емігранти вивисили з Укр. Роб. Дому у Вінніпегу лишається в них на довгі часи в їхній пам'яті.

Закурений і перетомлений тов. П. В.—ко вивис останнього долара і вру-

чив мені, щоб я одночасно з моїм листом, вислав до редакції, як передплату для нього до "Укр. Роб. Вістей", без котрих він так само не міг би жити як без поживки.

При цій нагоді згадаю також, що до Адмірала прибуло багато наших українських іммігрантів, що також всім дотримувалися. Українськими іммігрантами завалили двох наших місських ковалів. Один з них — Українець, з Олеса, дав приміщення і виступав роботу кількішайством іммігрантам, а другий коваль — Поляк з Чорткова, Касперський, також дав приміщення і харч десяткам українських і польських іммігрантів через протит кількох тижнів, та ходив і виводив для збідженних і безпорадних іммігрантів звання. А його дружина хоч недобра і обтяжена дрібними дітьми, згодилась безкорисно харчувати їх, аж поки вони не дотримували роботи. Коли польські іммігранти від'їжджали на роботу і хотіли платити т-ші Касперській, вона сказала їм, що її заплатило буде, коли вони в будучині так само допоможуть приміщенням іммігрантам, як вона їм побувала не питаючись, чи будуть це Українці, чи Поляки. Просили мене наших українських товаришів іммігрантів, якщо буде можливо, щоб в їх імені подякував в "У.Р.В.", так товариш Ковальському і його дружині з великої України, як також і т. Касперському і його дружині з Чорткова.

Мабуть тоді тільки народні маси зачнуть жити правдивим людським життям і братерською любов'ю, коли счезнуть з між них всієї расові пересуди й і класова нерівність.

Пишучи цього листа після довгоденної важкої праці, я маю на цілі принахити хоч-би одним ударом мовота, до розбиття гранітної скелі — темряви, що заслонює ще многим працюючим робітникам і фармерам чисту правду. Адеж-ж вони, читаючи часописи, видавані різними українськими патріотично-реалітійними організаціями, а навіть чеськими торговцями, котрі видають часописи не для ширення правдивої освіти між нашим народом, а виключно для власного інтересу, — не мають спроможності пізнати дійсної правди.

Щиро здоровля всім в поті чола працюючих.

Іван Коваль.

ВИХІД З ТРУДНОГО ПОЛОЖЕННЯ.

Гвінфорд, Алта.

Дорогі Товариші! Даруйте, що я так довго примінявся з передплатою, а це з той причини, що наша місцевість переживає тяжкі часи, яким — здається, кінець немає. Та ці часи тяжкі — як видитись — не тільки для нас фармерів, але й для всього загалу працюючих. Але для фармерів здається так найважче, бо його вродитися, коли вродитися, для нього є однаково, коли вродитися, то з цього тільки компанії користі мають, а не вродитися, то в тоді останній кусок хліба з рота відуть.

І все те так довго триває, доки всі працюючі — робітники й фармери — не згуртуються в одну боюву лаву й доки не пізнають, що вихід з цього безвихідного положення є тільки один — через організацію і освіту. Освіту набуємо через робітничо-фармерську пресу, яка рівночасно й з'єднає в одну велику сім'ю працюючих.

В залученню вислав передплату на 1927 рік, як салде: \$4.00 на "У.Р.В.", \$2.00 на "Ф. Ж.", \$1.50 на "Робітничу" і \$1.50 на пресовий фонд.

Заключивши всіх працюючих до єдності в освіті, остаю з товаришним привітом,

Т. Чернічан.

ДЛЯ РОБІТНИКА МІСЦЕ В РОБІТНИЧІЙ ОРГАНІЗАЦІЇ!

Ріджайна, Сас.

Хочу написати кілька слів про мое знакомство з українськими організаціями в Канаді. По націоналістичній, румунській, польській, українській, чеській, чи навіть англійській поміщиках і банкірів, за яких розпинається сьогодні українська патріотична преса.

"Укр. Роб. Вісті" зробили прамне враження на іммігрантів з окремих і в тому, що в них не находилося жодних брудних лайок, сварок, очеркунів і канданів болотом одні на другий, як це находилося в патріотичних газетах.

Дуже дивув іммігрантів те, що редакційні редактори згаданих газет не соромляться містити такі брудні дописи своїх читачів, в яких диспувалять взаємно себе плаговувати та викликувати таких епітетів, що аж гудко стає читати. І та вся некультурна гадзетська боротьба ведеться передусім за догми релігійні, з одного боку: греко-православні, а з другого — греко-католицькі, на котрих то догма згаданих диспувалять розуміються так, як циган на звідаку!

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Рокимантейнґавс, Алта.

Недавно сталась тут нещаслива пригода, про яку вже донесено було до "У.Р.В.", а жертвою якої впа в Михайло Копіньський. Згаданий товариш працював на секції в Сенарна на Гарбурґ. Дня 30. квітня ц. р. він виїхав з іншими товаришами мотор-карою до Рокимантейнґавс по харчі; коли він повертав вночі назад до своєї квартири, на карі загнала лямпа, через що кару задержало, добу засвітили світло. В той час наїхала на нього друга моторка і так сильно ударила на сточку кару, що т. М. Копіньський був убитий на місці, а прочі робітники потерпіли тяжкі ушкодження.

Покійний т. М. Копіньський приїхав перед двома роками з Нової Англії, т. Равна Руска, де оставив свою дружину й старенького маір. Був він передплатником "Укр. Роб. Вістей" і "Робітничу" як це за життя передплатував, що коли-б йому довелося загинути в Канаді, щоб про це донести до "У.Р.В."

Покійний товариш зібрав передплату і пресовий фонд для "У.Р.В." і "Робітничу", а коли другі неспівомі товариші піддалися насміхом, що він за не дістане, він відказував, що одиноким його нагородило з того, що т. М. Копіньський болей згадають про нього в тоді, коли-б йому довелося загинути в тих канадських степях.

Тому, хоч і була вже раз згадка в "У.Р.В." про його трагічну смерть, я думаю, що не від рідних згадати про нього ще окремо, як про свідомого й ідеального товариша і широкого прихильника української робітничо-фармерської організації й преси.

Сни-ж, дорогий Товаришу, і хай лежить тебе Тобу ця земля, на якій Ти знайшов так несподівану й передчасну смерть!

Юрій Богуш.

ЗАКЛИК О ПОМІЧ.

Інес, Саск.

Дорога Редакції "У.Р.В." Звертаюсь окремо дорого до всіх товаришів по ідеї й по організації з широго професією о поміч в моїм нещасливому положенні.

Працюючи на залізничній дорозі, я вертав гонд-карою до дому; по дорозі гонд-кара злетіла з рейлів і я зловив собі криву.

Сьогодні я находжусь в такім положенні, що не маю навіть чим заплатити лікарів, ні шпиталю. Буду членом У.Р.Д., я нерач читав в "У.Р.В." заклик о поміч для товаришів-робітників, яких постало якесь нещастя. І всі свідомі товариші помагали дрібними жертвами і я помагав, чим тільки міг, не думаючи про те, що й мені доведеться колись відкликнутися до загалу робітництва о поміч.

Але я увірений, що коли мене постигло таке нещастя, товариші не відмовлять і мені своєї помічі, бо нема в мене нікого іншого, хто-б мене поміч.

Мені відрубано руку по саме плече — і сьогодні я безпомічний каліка. В тій своїй тяжкій пригоді покладаю одиноким надію на те, що свідомі робітники не дадуть мені пропасти, а допоможуть по своїм силам, за що я згорю щиро дякую.

Ласкаві жертви проситесь заснавати на пошучу адресу: З товаришним привітом Walter Gryba, Innes, Sask.

ВАЖНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ.

Цим повідомляємо всіх доколичних фармерів міста Вегревил, що проголошений концерт Мандолинової Оркестри з Ланок, Алта., який мав відбутись з 3. червня ц. р. в Укр. Робітничім Домі в Вегревил, з різних причин не відбудеться в той день.

КУТОК РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА

УСПІХИ КАМПАЇ П.З.Т.

Келгарн, Алта.

Кампанія за збільшенням членства П.З.Т. в нас переласла досить успішно. Шікавим є те, що в нас зведено кампанію без великої агітації; вистарчало в кількох словах сказати про значіння П.З.Т. на мігнуні й не привилодо кількішайством нових членів і членкинь. Це свідчить, що П.З.Т. своєю чесною роботою здобуло собі велику симпатію в широкій крутах українського робітництва.

Р. Назаркевич.

ПОДАКИ ГОЛОВНОМУ ЗАРЯДОВІ П.З.Т.

Летбридж, Алта.

Щиро подяку складаю цю дорогою Головному Зарядові П.З.Т. за виплату мені заповоги в сумі 54 долари за 5 тижнів моєї неаду, з чого вислало 10 дол. назад на приот П.З.Т. Рівно-ж дякую щиро товаришам і товаришкям, що відвідували мене під час моєї тяжкої слабости.

Бажаю в кімні і від себе відкликнутися до всього робітництва з поза організації, що годі вже довше стояти будаждою осторонь і ждати готового. Час вже всім робітникам зрозуміти, що наша доля в наших руках. Тим скорше ми з'організуємося, тим ліше для нас, тим скорше заживемо всі кращим життям!

К. Войнович.

3 ДІЯЛЬНОСТІ ВІДДІЛУ П.З.Т.

Бренфорд, Онт.

Наш відділ П.З.Т. в Бренфорд, Онт. молодий, бо існує всього четвертий місяць. Відділові мітинги відбуваються кожного понеділка по першим кожного місяця. При відділі засновано драматичний гурток, який за короткий час свого існування відотрав троє представств: "Тайда-дамаки", "Родина шіткарів", "Свекруха" і одну комедію з танцями. Початки наші тяжкі, але наші члени не падають духом, а чимраз поступають вперед. Найгірше для нас це, що не маємо свого залога, через що не раз приходилося бігати й шукати, де-би представлення відотрати.

Отже в нас вибрано комітет з трох товаришів, які мали зайнятися вивученням і винайменням салі на 6 місць. Комітет винайшов салю, але ціна для нашого молодого відділу не була приступна, бо якраз тепер на це і літній сезон і робота припиняється не тільки в нас, але й по всіх відділах і опаднування салі було-б надто важким тягарем на літо. Тому покищо справу з салою відложено.

Тепер якраз Драмгурток знов приотворюється до вистави драми п. н. "Горі"; як видно — наш Драмгурток любить працювати на добро нашій організації.

Дня 8. травня було скликано малосий мітинг для призначення більш членів до П.З.Т. На мігнуні говорив т. Тимчук, з Торонто; згаданий промовець розповів про значіння П.З.Т. і чому кожний робітник і робітниця повинні належати до П.З.Т. і яку опіку дає П.З.Т. своїм членам і членкиням в часі слабости або каліцтва. Він згадав тек про приот, який мають в короткі час побудувати для немічних або окалічних своїх членів і осиротілих дітей робітників.

На мігнуні вислалося двоє нових членів і три членкинь. Мало що був на цій мігнуні з членів, а це тому, що темні робітники страхують полошею, як в нас щось подобного відбувається. Приїде однак час, що й ви прозрієте, що так говорите і підете з нами разом вперед.

В наших відділі є тепер 37 членів і членкинь. Наш відділ не забув теж і про будинок П.З.Т.

УВАГА! ДРАМГУРТКИ! УВАГА!

Вже вийшов з друку й продается ДРУГИЙ ЗБІРНИК НАКРАЩІХ УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ПІСЕНЬ, на мужеській і жіночій хорі. В збірнику є сорок пісень, декотрі на чотирій, шість, вісім і більше сторін друку, книжка є великого розміру і обіймає сто чотирі сторони.

Поніже подается спис пісень які є в збірнику, як також ціну за кожну пісню з'окрема.

1. Закувала зауленька, мішаний хор, музика С. Людвєвича 20 ц.
2. Не дивуйтесь дівчата, нар. пісня, муз. М. Лисенка 20 ц.
3. Ой хди козачки з обозу, муж. хор, муз. Ф. Колесси 15 ц.
4. Одинокі каже темницька нічка, муж. хор, муз. Ф. Колесси 15 ц.
5. На городі коло броду, міш. хор, муз. М. Лисенка 20 ц.
6. Суне, суне чорна хмара, міш. хор, муз. Т. Ярославенка 30 ц.
7. На смерть Т. Шевченка, В. Кулика, муз. Я. Ярославенка 35 ц.
8. Ой гук мати гук, муж. хор, муз. Ф. Колесси 15 ц.
9. Ой гук мати гук, муж. хор, муз. Ф. Колесси 15 ц.
10. Полягати в бою, М. Голубця, муз. О. Залеського 25 ц.
11. Гроза пройшла, О. Олеса, муж. хор, муз. Т. Ярославенка 25 ц.
12. Образ рожі, міш. хор, муз. Г. Романкова 25 ц.
13. Хустина, Т. Шевченка, міш. хор, муз. Г. Топольницького 50 ц.
14. Ой за гори, козачка пісня, муз. Ф. Колесси 15 ц.
15. Вечір, Т. Шевченка, муж. хор, муз. Я. Ярославенка 25 ц.
16. Ей хулим, бурд пісня, муж. хор, муз. С. Нікітина 20 ц.
17. Дивний флот, П. Тичини, міш. хор, муз. К. Козьницького 60 ц.
18. Вичий революціонер, І. Франка, муз. С. Людвєвича 50 ц.
19. Було колись, Т. Шевченка, муз. Ф. Колесси 15 ц.
20. Ой шай наші слави Запорожці, муз. А. Вахнинина 30 ц.
21. Ой, по гори вівчар віни ганяє, муз. М. Лисенка 15 ц.
22. Та по-над берегами, нар. пісня, муз. М. Лисенка 15 ц.
23. Кому воля з кому неволя, нар. пісня, муз. М. Лисенка 15 ц.
24. Пастеся сірі воли, нар. пісня, муз. М. Лисенка 15 ц.
25. Та тече вода зліл города, нар. пісня, муз. М. Лисенка 15 ц.
26. По опеньки ходила, нар. пісня, муз. М. Лисенка 15 ц.
27. Ой, ти зривай та вичиряй, муз. М. Лисенка 15 ц.
28. Ой, та впер повилає, нар. пісня, муз. М. Лисенка 15 ц.
29. До нас, хто юний серцем! Кирилова, муз. Л. Лисовського 20 ц.
30. Тим, що упали, Б. Лельного, муз. Ф. Колесси 25 ц.
31. Ой, горе, горе, нар. пісня, міш. хор, муз. М. Верніцького 15 ц.
32. Пролетарська пісня, С. Черкасенка, муз. Я. Ярославенка 15 ц.
33. Дністровська, міш. хор і сопр. соло, муз. С. Людвєвича 20 ц.
34. Усмійнувся нам жовтень веселий, муз. К. Богуславського 15 ц.
35. Чорнушко-Душко, нар. пісня, муз. М. Леонтовича 15 ц.
36. Ой, послала мене мати, муз. М. Леонтовича 10 ц.
37. До закоданих робітників, муз. М. Верніцького 15 ц.
38. На захід ідуть жетини, В. Сосюра, муз. К. Богуславського 10 ц.
39. Робітник і селянин, А. Турчницької, муз. М. Верніцького 10 ц.
40. А маса Яде, Г. Панкунівського, муз. К. Богуславського 15 ц.

Разом в збірнику є пісень на суму \$8.75

КУТОК РОБІТНИЧОГО ЗАПОМОГОВОГО ТОВАРИСТВА

ПОДАКИ ГОЛОВНОМУ ЗАРЯДОВІ П.З.Т.

Летбридж, Алта.

Щиро подяку складаю цю дорогою Головному Зарядові П.З.Т. за виплату мені заповоги в сумі 54 долари за 5 тижнів моєї неаду, з чого вислало 10 дол. назад на приот П.З.Т. Рівно-ж дякую щиро товаришам і товаришкям, що відвідували мене під час моєї тяжкої слабости.

Бажаю в кімні і від себе відкликнутися до всього робітництва з поза організації, що годі вже довше стояти будаждою осторонь і ждати готового. Час вже всім робітникам зрозуміти, що наша доля в наших руках. Тим скорше ми з'організуємося, тим ліше для нас, тим скорше заживемо всі кращим життям!

К. Войнович.

НАЙНОВІША МУЗИКА ДО УКРАЇНСЬКИХ НАРОДНИХ ТАНКІВ.

Центральний Виконавчий Комітет Товариства Українськй Робітничо-Фармерськй Дім видав комплект музики до українських і інших народних танків. Вивад ноти для п'яно (повна мелодія до 24-ох танків), скрипки, клярнета й корнета.

Видав їх в чотирох збірниках по 24-танки в кожному. У збірнику до п'яно є такі танки:

1. Постава — перший розділ.
2. Постава — другий розділ.
3. Катерина. 4. Коломийка. 5. Гопак колом. 6. Козак. 7. Буковинський танець. 8. Гонга Козак. 9. Гора — румунський танець. 10. Гаївка. 11. Серп і Молот. 12. Катерина. 13. Козачок подільський. 14. Запорожеч. 15. Метелиця. 16. Журавель. 17. Аркан. 18. Чумак. 19. Ірландський танець. 20. Угорка. 21. Верховина. 22. Гречаники. 23. Полька-кокетка. 24. Гуцул.

Всі вище перелічені танки є також розложени на скрипку, клярнет і корнет.

На п'яно по заангажованню Ц.В.К. ТУРФДім вложила т.ка М. Кекишівна, а на скрипку, клярнет і корнет розложив т. П. Угринок.

Збірник, 24 музичних кусинки на п'яно, коштує лише \$1.00. Збірник на скрипку, клярнет і корнет по 50 центів кожний.

Всі чотири збірники разом за \$2.00.

Ми рекомендуємо всім тим родичам, яких діти грають чи вчать гри на п'яно та скрипки, набути собі збірнички.

За \$1.00 може дитина грати прекрасні українські мелодії на п'яно, а за 50 центів — ці самі мелодії на скрипці.

Для оркестр радимо замовляти всі чотири збірники разом.

Замовлення посилайте на адресу: Ukrainian Labor-Farmer Temple Association, Winnipeg, Man.

Петро Калека пошукує своїх двоє рідних братів Йосифа і Василя, родом з села Мишани, повіт Копичинь, Галичина. Оба мають деще перемішани в Саскачевані і Йосиф є сесійним форманом.

Хто знає-би про них або вони самі, прошу зголоситися на пошучу адресу: Petro Kaleka, 457 Cathedral Ave., Winnipeg, Man.

СТАРАННЯМ ДРАМСПІВГУРТКА ПРИ ВІДДІЛІ ТОВАРИСТВА УКР. РОБ.-ФАРМ. ДІМ У ВІННІПЕГУ

відбудеться

В НЕДІЛЮ, 5. ЧЕРВНЯ 1927 РОКУ

В УКРАЇНСЬКІМ РОБІТНИЧІМ ДОМІ В ВІННІПЕГУ

ВЕЛИЧАВИЙ КОНЦЕРТ

ПРОГРАМА КОНЦЕРТУ НАДЗВИЧАЙНО БАГАТА. ПРИХОДИТЬ ЯКНАЧИСЛЕННІШЕ!

ПОЧАТОК В ГОДИНІ 8.30 ВЕЧЕРОМ.

ВСТУП ЗА ДОБРОВОЛЬНИМИ ДАТКАМИ.

Кіт послужить за примір тим, що стоить поза рядами цієї так корисної організації.

Хай і тим послужить за найбільшу відплату, що це вірять в "Канадських Фармерів" і в їх безжальних редакторів, яким дають запити, чи "вписатися до П.З.Т." і "чи то є добра організація". По мой думці всі ті звіти як від Головного Заряду, так і від поодиноких членів, повинні стати їм за найкращу відплату "чи вписатися до П.З.Т." і "чи воно є добре".

Тому мой бажанням було-б,